 Технологічні
Сили України

Путівник Зброяра

покроковий план постачання
озброєння та військової техніки

techforce.in.ua

Путівник Зброяра

покроковий план постачання
озброєння та військової техніки

UKRSPEC
SYSTEMS

FRDM Innovative Tech
Company

ROBONEERS

 Skyeton

AeroDrone

PRODUCTION-INNOVATIVE COMPANY
Deviro

DEFENCE
FORT

Airlogix

ATHLON-AVIA

 BOEING

 AERO
BAVO
VNA

 ЛАБОРАТОРІЯ ДОСЛІДЖЕНЬ
У СФЕРІ ОБОРОНИ

HIMERA

 The Fourth Law

FF

 OKO
KAMERA

T3F MADE IN
UKRAINE
DRONES

OMNITECH

QUANTUM
SYSTEMS

REACTIVE DRONE

Fire Point

sine.engineering

PG Robotics

WARBIRDS

VENATOR
TECHNOLOGIES

VURIU

ТОВ «HEO-TEK»

 ІНФОЗАХИСТ

КРИЛАТІ
НАРА НЕБЕСНА

LFTX

 LESS

**Цей проект реалізований
за підтримки провідних
українських виробників
новітньої військової
техніки, які посилюють
українську армію
технологічними
рішеннями, починаючи
з 2014 року.**

Де це написано?

Кожна компанія-початківець сектору ОПК, коли стикалася із бюрократичними процедурами, що пов'язані з легалізацією техніки, процесом контракування або іншим пов'язаним процесом у сфері ОВТ ставила собі запитання «а де це написано?». Саме тому ми побачили потребу в створенні своєї дорожньої карти для усіх гравців ринку новітньої військової техніки.

«Путівник зброяра» від команди Технологічних Сил України — відповідь на ваше запитання «де це написано?»

де це ?
написано

Команда Технологічних Сил України:

Вадим Юник,
президент

Катерина Михалко,
виконавча директорка

Алла Ананченко,
юристка, авторка «Путівника
зброяра»

Людмила Редутова,
юристка, авторка «Путівника
зброяра»

Анна Зарудна,
керівниця напряму взаємодії з
владою

Катерина Куницька,
керівниця напряму комунікацій

Олена Ющенко,
комунікаційниця

Катерина Михалко,
виконавча директорка
Технологічних Сил України

На початку великої війни найбільші українські виробники дронів разом заснували Технологічні Сили України (ТСУ). Перед новоствореним об'єднанням стояла амбітна мета – сформувати єдиний голос індустрії ОПК, заради кращого забезпечення захисників держави новітніми зразками озброєння.

Сьогодні членами ТСУ є як провідні міжнародні оборонні корпорації, досвідчені локальні приватні підприємства з 10-ти літнім досвідом, так і команди-початківці. Усіх їх об'єднує любов до України і тяжка праця із забезпечення нашої обороноздатності. Для того, аби зробити їхній шлях та взаємодію з державою простішими, ми створили цей путівник.

Команда ТСУ, опираючись на досвід провідних виробників галузі ОПК, напрацювала «Путівник зброяра». Це — покроковий план постачання озброєння та військової техніки та

відповіді на питання, які виникають на шляху легалізації військової техніки.

Чому варто прочитати «Путівник зброяра»? У ньому кожен виробник — як початківець, так і досвідчений — знайде зрозумілу та послідовну інструкцію легалізації й контрахтування військової техніки з детальним описом повного життєвого циклу військової техніки.

Наша мета — надати візуалізацію всього операційного процесу: від розробки технології до виконання контракту та обслуговування техніки на фронті. У путівнику також пояснюються різні шляхи укладання контрактів, їхні переваги та особливості.

«Путівник зброяра» — це прагнення Технологічних Сил України поділитися експертизою та досвідом для розвитку українського ринку озброєння та екосистеми приватних виробників.

Зміст

1. Єдиний голос індустрії
2. Спойлер: хто є хто?
3. Перші кроки або Повний життєвий цикл військової техніки
4. Наступний крок — траєкторії постачання: держава та волонтери
5. Рухаємось далі або Вихід на ринок
6. Регуляторний екватор: контракування
7. Дійти до фіналу або Виконання контракту
8. Постачання боєприпасів

Єдиний голос індустрії

1.

де це?
написано

Об'єднання заради безпеки та оборони майбутнього

«Технологічні Сили України» («ТСУ») об'єднують провідних українських виробників новітніх військових технологій, що успішно постачають свою техніку Силам безпеки та оборони України вже понад 10 років. Компанії-засновниці ТСУ є основними гравцями на великому ринку виробництва та постачання новітньої військової техніки та володіють унікальним досвідом. Підприємства-члени ТСУ посилюють українську армію технологічними рішеннями з 2014 року. Десятки тисяч наших зразків озброєння допомагають наблизити перемогу України на фронті. ТСУ формує єдиний потужний голос індустрії, аби оборонні підприємства локалізувалися в Україні, а високі технології якомога швидше потрапляли на лінію фронту. Наша місія — формування суто українських відповідей на воєнні загрози майбутнього заради збереження життів людей та нашої державності.

Зусилля ТСУ спрямовані на розвиток українського ОПК та екосистеми приватних виробників, вдосконалення регулювання індустрії, прозорий діалог з державними органами влади та ключовими стейкхолдерами, та якісний вплив на формування стандартів галузі.

У своїй роботі команда ТСУ та виробники-члени об'єднання спираються на такі цінності:

Чисте небо. Ні схемам, корупції та відкатам. Підприємства-члени об'єднання сповідують прозорість й добросовісність і у співпраці користуються лише законними інструментами.

Любов до свого. Ми амбітно віримо в Україну і бачимо її країною наших дітей, тому будемо підприємства та об'єднання на патріотичних засадах.

Відповідальна зухвалість. Дивимося в очі викликам, не називаємо чорне білим. У відвертому діалозі виважено ухвалюємо рішення, й згодом рішуче діємо в інтересах України.

Екосистема взаємодії. Шляхом системної взаємодії різноманітних гравців індустрії разом досягаємо результату, що є недосяжним для кожного окремо.

Технологічні Сили України сфокусовані на досягненні ключових цілей:

Воювати роботами, проте не людьми. На шляху до перемоги прагнемо зберегти життя та здоров'я якомога більшої кількості українців за допомогою технологій.

Ефективно забезпечувати захисників.

Життєво важливо, аби технології швидко потрапляли на фронт, тому в процесі виробництва та постачання новітнього озброєння військовим не має виникати «регуляторних перешкод».

Будувати суб'єктну обороноздатність.

Посилюємо незалежність оборони України шляхом локалізації військових розробок та виробництв.

Інтегрувати український ринок у світовий.

Формуємо сталу та прогнозовану ринкову економіку у сфері оборони країни, одночасно роблячи Україну ключовим гравцем на глобальній арені.

Спойлер:
ХТО Є ХТО?

2.

де це?
написано

Спойлер: хто є хто?

Перш ніж пройти покроково кожним з етапів цієї дорожньої карти, розберімося, хто є хто. Для правильного сприйняття та розуміння інформації пояснюємо вжиті у довіднику значення:

- ОВТ**
озброєння та військова техніка;
- ОПК**
оборонно-промисловий комплекс;
- СБУ**
Служба безпеки України;
- КМУ**
Кабінет Міністрів України;
- ДССЗЗІ**
Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації;
- ГУР МОУ**
Головне управління розвідки Міністерства оборони України;
- ТТХ**
тактико-технічні характеристики;
- ТУ**
технічні умови;
- МОУ**
Міністерство оборони України;
- ДСТУ**
державний стандарт України;
- ДОЗ**
Державні оборонні закупівлі;
- БПЛА**
безпілотні літальні апарати, дрони;
- Мінстратпром**
Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості;
- ДВТП**
департамент військово-технічної політики Міністерства оборони України;
- АОЗ**
Державне підприємство Міністерства оборони України «Агенція оборонних закупівель»;
- РЕБ**
радіоелектронна боротьба, тобто техніка, яка може «заглушувати» електромагнітним випромінюванням радіоелектронні вироби, засоби систем управління;
- ГШ ЗСУ**
Генеральний штаб Збройних сил України;

18.

контрактування

дії, спрямовані на укладення контракту на закупівлю військової техніки від держзамовника у сфері оборони. Ці дії охоплюють перемовний процес та укладення контракту;

19.

легалізація

допуск до експлуатації військової техніки або постановку її на озброєння у війську, тобто процес, який передбачає тестування спеціальної техніки та отримання дозволу на її застосування військовими;

20.

державний замовник у сфері оборони

відомство, наділене певними повноваженнями та має право розпоряджатися державними коштами на закупівлю озброєння та військової техніки (наприклад, МОУ через ДП «АОЗ», Мінстратпром, ДССЗЗІ, СБУ, ГУР та інші);

21.

цільові програми

спеціальні програми, створені місцевими громадами та спрямовані на закупівлю готової військової техніки;

22.

ваучерні програми

Спеціально створені програми, спрямовані на інвестування розробок військової техніки за кошти місцевого бюджету, з безоплатною передачею певної кількості такої техніки визначеній військовій частині.

Перші кроки або Повний життєвий цикл військової техніки

3.

де це?
написано

ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ

Ви плануєте пройти всі регуляторні процедури, щоб вийти на великий ринок постачання. Для цього вам потрібно зрозуміти повний життєвий цикл виробництва, який тісно пов'язаний з усіма регуляторними процедурами контрастування. Це допоможе вам оцінити ризики та ресурси й знати, яким буде очікуваний результат.

Для початку, розкажемо, що таке життєвий цикл військової техніки? Відповідно до Закону України «Про оборонні закупівлі» — це сукупність взаємопов'язаних етапів: від задуму їх створення до вилучення з обігу.

Що має зрозуміти виробник?

Виробник має зрозуміти повний життєвий цикл виробництва від моменту появи ідеї для створення військової техніки до її утилізації. Візуалізація повного життєвого циклу військової техніки.

Ідея.

Цей етап включає дослідження і обґрунтування розробки, написання технічної документації: ТУ, ТТХ, креслення, схеми, розрахунки тощо.

Розроблення прототипу.

Цей етап включає створення на основі досліджень та технічної документації матеріального зразка техніки, проведення випробувань на полігоні, механічних та кліматичних випробувань, усунення неточностей, та, рекомендовано, патентування виробу.

! Важливо: не нехтуйте патентуванням. Це краще зробити на початкових етапах, аби захистити свою інтелектуальну власність у майбутньому. Завершальним кроком на цьому етапі є затвердження відтестованої технічної документації: ТУ, ТТХ.

Легалізація.

Цей етап включає допуск до експлуатації військової техніки або постановку її на озброєння у війську. Йдеться про процес, який передбачає зовнішні випробування військової техніки та отримання дозволу на її застосування військовими.

Вихід на ринок.

Це дії, спрямовані на укладення контракту на закупівлю військової техніки від державного замовника у сфері оборони. Вони охоплюють перемовний процес та укладення контракту.

Виконання контракту.

Цей етап включає такі складові: підготовка виробництва для виготовлення конкретної партії, зокрема:

- технологічна підготовка та навчання персоналу підприємств до виробництва цього виробу;
- полігонні випробування техніки військовими;
- приймання та передача готової партії;
- зберігання і транспортування;
- навчання з експлуатації техніки;
- технічне обслуговування;
- ремонт виробу.

Підтримка

(технічне обслуговування і ремонт).

Під час експлуатації військової техніки, проводяться планові

та позапланові ремонтно-відновлювальні роботи. Їхня основна мета — збереження зразка у справному та боєздатному стані через відновлення його до норм, визначених у технічній документації відповідного зразка. Якщо військова техніка вже на етапі граничного періоду своєї експлуатації, обґрунтовується фінансова та технологічна доцільність її подальшого відновлення.

Вилучення (списання і утилізація).

Цей етап тісно пов'язаний із попереднім. За результатами оцінювання може бути ухвалене рішення про недоцільність відновлення зразка військової техніки. В такому випадку зразок має бути утилізований, з можливістю його використання у навчальних, не військових цілях.

Окремі етапи будуть детально розкриті в подальших розділах.

Безпекові рекомендації для компаній

Рекомендації щодо безпечної реєстрації компанії.

Реєстрація/перереєстрація виробництв під «необоронними» назвами (історія перереєстрації може бути доступна в історії компанії, в реєстраційних змінах). Різні місця реєстрації – юридичної адреси та фактичного розташування виробництва.

Рекомендації з безпекових питань при відборі та перевірці персоналу та контрагентів.

Крок 1.

Ознайомча бесіда. Перед тим, як запрошувати кандидата на співбесіду, варто провести з ним ознайомчу бесіду, попросити його пройти попереднє анкетування. Наприклад, проста анкета з запитаннями про телефони, акаунти в соціальних мережах, наявність родинних зв'язків на ТОТ України, останні прочитані книги, переглянуті фільми тощо (з метою визначення можливості подальшого вивчення кандидата).

Крок 2.

Поліграф. Перед оформленням кандидата в штат можна провести перевірку на поліграфі. Це дозволяє з досить високою ймовірністю отримати інформацію про різні інциденти в минулому (вживання наркотиків, участь у крадіжках, передача комерційної інформації стороннім особам), а також

встановити його мотивацію, достовірність наданих відомостей в анкеті. Якщо кандидат часто змінює місця роботи, краще сконтактуватися з попередніми керівниками та з'ясувати, з якої причини він звільнився та отримати відгук про кандидата, його кваліфікаційний рівень.

Крок 3.

Співбесіда. Проводити співбесіди з кандидатами рекомендується в локаціях не пов'язаних безпосередньо з виробництвом військової техніки та озброєння.

Крок 3-1. Перевірка волонтерів. Для перевірки волонтерів, які запитують інформацію про військову техніку, можна брати відомості з відкритих джерел: YouControl, Опендатабот; подивитися соціальні сторінки людини чи фонду, уточнити з якими підрозділами співпрацюють для подальшої перевірки відомостей щодо доброчесності через військових.

Крок 3-2. Перевірка представників державних служб. Якщо до вас звертаються особи, які представляються співробітниками різних державних служб, особливо телефоном, запропонувати особисту зустріч, під час якої попросити показати посвідчення, записати прізвище, ім'я, номер посвідчення та у разі виникнення підозр щодо шахрайства зателефонувати до цієї служби, аби запитати, чи працює там цей співробітник.

Рекомендації щодо правил вибору локації компанії.

Крок 1.

На сайтах компанії не розміщувати відомості про оборонну продукцію, фотографії працівників.

Крок 2.

Під час надання інтерв'ю, реклами продукції не допускати демонстрації локацій, за якими можливо ідентифікувати місце виробництва, обмежити кількість показів працівників з метою уникнення їхньої ідентифікації через відкриті джерела (у т.ч. пошук за обличчям, зображенням).

Крок 3.

Виробництва у промислових районах частіше піддаються атакам ворога, на відміну від інших об'єктів. Тому рекомендовано не організовувати виробництво у промислових зонах.

Крок 4.

При організації виробництва не слід розташовувати всі підрозділи на одній локації, розмістіть їх в різних місцях.

Крок 5.

Робочі зустрічі з незнайомими партнерами доцільно проводити на інших локаціях, не пов'язаних з виробництвом (офіс, орендований конференц-зал тощо).

Наступний крок — траєкторії постачання: держава та волонтери

4.

де це?
написано

Траєкторії постачання: державна та волонтери

Ви створили техніку і тепер вам потрібно зрозуміти, як і кому ви можете її продати, в якій кількості і які існують ризики? Цей розділ описує легальні шляхи постачання зброї створеної техніки, порівнює їхні основні переваги та недоліки.

Що має зрозуміти виробник?

1. Які існують траєкторії постачання військової техніки?
2. Якою нормативною базою регулюється ринок постачання військової техніки?
3. Які є переваги, недоліки та ризики описаних шляхів постачання?

Які існують траєкторії постачання військової техніки?

Станом на сьогодні існує дві легальні можливості постачання військової техніки:

Державні замовники:

- прямі контракти з державним замовником у сфері оборони, тобто державні замовлення через прямі державні контракти на виробництво, а також на готову техніку зі складу;
- прямі контракти на постачання техніки через органи місцевого самоврядування, в цьому випадку створюються цільові програми на закупівлю ОВТ або здійснюються інвестиції через ваучерні програми;
- прямі контракти на постачання з військовими частинами та/або військовими формуваннями.

Приватні благодійники:

- постачання через благодійні фонди;

- постачання через приватних благодійників (фізичних та/або юридичних осіб), у тому числі й одноосібних волонтерів;

Кінцевим користувачем у всіх випадках є Сили безпеки та оборони України.

Хто може бути замовником військової техніки у виробника?

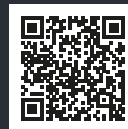
Ми вже знаємо, які є вектори постачання військової техніки. Тепер варто розібрати їх детально й зрозуміти, хто і як таку техніку може купити у приватного виробника.

Держава.

Уряд визначив Постановою КМУ № 363 «Питання оборонних закупівель», що основними гравцями від держави на ринку контракування для Збройних Сил України є 19 відомств:

- Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості головним органом у сфері планування оборонних закупівель;
- Міністерство оборони головним органом у сфері здійснення оборонних закупівель;
- Міністерство внутрішніх справ України;
- Міністерство економіки України;

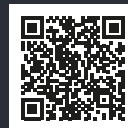
Для постачання держави:

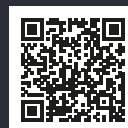
Постанова КМУ № 763 «Про реалізацію експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боєприпасів до безпілотних систем та бойових частин безпілотних систем»

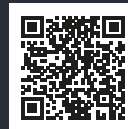
Закон України «Про оборонні закупівлі»

Постанова КМУ № 1275 «Деякі питання здійснення оборонних закупівель на період дії правового режиму воєнного стану»

Постанова КМУ № 256 «Про реалізацію експериментального проекту щодо здійснення оборонних закупівель безпілотних систем та засобів радіоелектронної боротьби вітчизняного виробництва»

Закон України «Про стандартизацію»

Для постачання благодійним фондам, а також військовим частинам:

Цивільний кодекс України

Господарський кодекс України

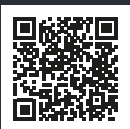
Постанова КМУ № 1070 «Деякі питання здійснення розпорядниками (одержувачами) бюджетних коштів попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти»

Постанова КМУ № 159 «Про затвердження Порядку проведення випробувань зразків озброєння та військової техніки»

Наказ Міністерства оборони України № 226 від 11.04.2024 «Про затвердження інструкції з планування оборонних закупівель товарів, робіт і послуг на постачання (розроблення, модернізацію, ремонт) озброєння, військової та спеціальної техніки, ракет і боєприпасів, іншого військово-технічного майна і послуг в інтересах Збройних Сил України в умовах правового режиму воєнного стану»

Постанова КМУ № 345 «Про затвердження Порядку постачання товарів оборонного призначення під час особливого періоду, введення надзвичайного стану, проведення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії та у період проведення антитерористичної операції»

- Міністерство юстиції України;
- Державна служба України з надзвичайних ситуацій;
- Служба безпеки України;
- Служба зовнішньої розвідки України;
- Державне космічне агентство України;
- Адміністрація Державної прикордонної служби;
- Адміністрація Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації;
- Головне управління розвідки Міністерства оборони;
- Управління державної охорони;
- Національне антикорупційне бюро України;
- Національна гвардія України;
- Національна поліція України;
- Державна спеціальна служба транспорту;
- Державне бюро розслідувань;
- Державна судова адміністрація;
- Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості.

Благодійні фонди та приватні благодійники.

Найпростіший, але найменш передбачуваний у закупівлях шлях — закупівлі військової техніки через благодійні фонди або за кошти приватних благодійників. Тобто, військові можуть звернутися напямучу до благодійного фонду із запитом на закупівлю того чи іншого озброєння. Після цього благодійний фонд знайде постачальника, проведе фандрейзингову кампанію зі збору коштів та без регуляторних процесів для виробника й кінцевого користувача здійснить закупівлю необхідної техніки. Це дозволить задовольнити потреби військових й техніка швидше опиниться на фронті.

Військові частини та/або формування.

Такі закупівлі здійснюються через надання субвенцій з місцевих бюджетів військовим частинам напямучу на підтримку сил оборони. Відтак військові частини за прямими контрактами можуть закуповувати готову техніку у виробників без тендерів та регуляторних обмежень.

Для постачання місцевому самоврядуванню:

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»

Постанова КМУ № 1415 «Деякі питання підвищення обороноздатності держави на період воєнного стану в Україні»

Постанова КМУ № 1178 «Про затвердження особливостей здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування»

Переваги та недоліки закупівель серед усіх замовників

Держава	Місьцеве самоврядування	Благодійний фонд	Військова частина
Оперативність формування потреби			
Оперативно	Ситуативно	Ситуативно	Ситуативно
Чи потрібна легалізація техніки?			
Так	Так	Ні	Так
Передбачуваність замовлень			
Непередбачувано через щорічний перерозподіл коштів та обмеження одним бюджетним роком	Найнижча передбачуваність через обмежений бюджет та потребу у створенні державних цільових програм, щоб мати змогу легітимно проводити закупівлі через систему Prozorro	Ситуативно	В умовах війни техніка, яка вже використовувалася військовими матиме більш передбачувані замовлення аніж техніка, яка тільки вийшла на ринок. Проте ні той ні інший випадки не гарантують стабільних та передбачуваних замовлень
Обсяги замовлень			
Серійне виробництво (партія)	Нестабільні обсяги через непередбачуваність	Нестабільні обсяги через непередбачуваність	Нестабільні обсяги через непередбачуваність
Умови розрахунку			
Розрахунок проводиться через казначейський рахунок	Розрахунок проводиться через казначейський рахунок	Розрахунок проводиться через комерційний банківський рахунок	Розрахунок проводиться через казначейський рахунок
Передплата замовлень			
Переважає це не більше 70%, проте може бути й 100% передплата	Немає обмежень	Немає обмежень	Немає обмежень
Прибуток із замовлень			
Обмежений (до 25% виробничої собівартості для дронів, РЕБ та боеприпасів) не обмежений для іншої військової техніки за процедурою Постанови КМУ №1275	Не обмежений	Не обмежений	Не обмежений

Рухаємось далі або Вихід на ринок

5.

де це?
написано

Ви зрозуміли, що хочете постачати військову техніку державі

Тепер перед вами стоїть задача легалізувати свою техніку, щоб мати змогу її постачати. Ключовими стейкхолдерами цього етапу будуть: військові, які тестують вашу техніку та департамент військово-технічної політики Міноборони (ДВТП), який вашу техніку перевіряє на відповідність ТУ, ТТХ та допускає до експлуатації/ставить на озброєння.

Цей розділ описує, які існують шляхи легалізації військової техніки, чим вони регулюються та покрокова процедура проходження кожного з них.

Варто зауважити, що до 2015 року існувала лише процедура постановки на озброєння. Згодом з'явилася полегшена процедура — допуск до експлуатації.

Що має зрозуміти виробник?

1. Кому постачати свою техніку, зокрема який саме орган Сил безпеки та оборони України, щоб зрозуміти яким шляхом легалізації потрібно йти?
2. Яким законодавством регулюється обраний шлях постачання?
3. Як покроково легалізувати свою техніку?

В цьому розділі ми будемо говорити про допуск до експлуатації та постановку на озброєння.

Постановка на озброєння — це процес прийняття нового виду зброї або військової техніки на озброєння Збройних сил. Цей процес включає розробку, випробування, затвердження та офіційне прийняття на озброєння. Після цього військова техніка стає

частиною арсеналу військових сил і може використовуватися в бойових діях або для інших військових цілей.

Допуск до експлуатації — це дозвіл на використання або експлуатацію озброєння та військової техніки. Допуск до експлуатації видається після проходження всіх необхідних випробувань, перевірок та відповідності стандартам безпеки і якості. Це означає, що озброєння або військова техніка готові до використання за призначенням.

Як було колись і як зараз?

В цьому розділі ми будемо говорити про допуск до експлуатації та постановку на озброєння. Ще у 2022 році процедура допуску військової техніки до експлуатації тривала майже 1 рік, а вже зараз, у 2024 році, займає до 2 тижнів. Проте постановка на озброєння є такою ж довготривалою, як і була раніше.

Чек-ліст необхідних документів та де їх отримати

Виробник самостійно оформлює такий перелік документів:

1. Лист-опис з найменуванням, призначенням та ТТХ зразка ОВТ;
2. Програму та методики проведення випробувань зразка ОВТ;

3. Акт випробувань зразка ОВТ із протоколами про підтвердження кожної заявленої характеристики;
4. Проект Технічних умов на зразок ОВТ;
5. Опис наявного комплексу робочої конструкторської документації.

Виробник обов'язково має залишити свої контактні дані. Зокрема, адресу електронної пошти.

Чому потрібні ДСТУ?

ДСТУ покликані встановити рамки для виготовлення якісної продукції. Вони уніфікують процеси для усіх учасників ринку. ДСТУ також захищають права споживачів, забезпечуючи відповідність продукції заявленим характеристикам.

Зразки усіх необхідних документів можна знайти на офіційному вебсайті МОУ

Тут ви можете знайти всю необхідну інформацію для швидкого проходження кодифікації вашої продукції

Що відбувається, якщо змінюється ТТХ виробів, вже допущених до експлуатації?

Якщо змінилися чи модифікувалися тактико-технічні характеристики виробу, вже допущеного до експлуатації, варто звернутися до ДВТП та надати:

- ТУ зі змінами в частині, яка змінилася,
- ТТХ зі змінами в частині, яка змінилася,
- програму та методику випробувань з урахуванням змін, які вплинули на зразок.

Потреба: як і ким вона формується?

Регламент роботи ГШ є закритим та неопублічним, але ця процедура регулюється внутрішніми нормативними актами державного замовника у сфері оборони. Отже, потреба – це підстава для держави купувати ОБТ, але це не є гарантією того, що таку ОБТ держава закуповуватиме.

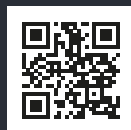
Шляхи легалізації військової техніки та яка між ними різниця

1. Через процедуру допуску до експлуатації: Постанова КМУ № 345, Інструкція про порядок прийняття на озброєння (постачання) Збройних Сил України зразків озброєння та військової техніки, які розроблені (модернізовані) підприємствами України в ініціативному порядку;
2. Через процедуру проведення спільних міжвідомчих випробувань: Постанова КМУ № 256.

ДСТУ можна придбати на двох поширених ресурсах:

Сервіс онлайн документів
«Будстандарт»

Сервіс ДП «УКРМЕТР-
ТЕСТСТАНДАРТ»

Відмінність шляхів легалізації техніки

Допуск до експлуатації

(за Постановою КМУ №345 інша військова техніка)

Спільні відомчі випробування

(за Постановою КМУ №256 по БПЛА та РЕБ)

Необхідна документація

1. Лист-опис з найменуванням, призначенням та ТТХ зразка ОВТ; 2. Програму та методики проведення випробувань зразка ОВТ; 3. Акт випробувань зразка ОВТ із протоколами про підтвердження кожної заявленої характеристики; 4. Проект Технічних умов на зразок ОВТ; 5. Опис наявного комплексу робочої конструкторської документації.	1. Лист-опис з найменуванням, призначенням та ТТХ зразка ОВТ; 2. Програму та методики проведення випробувань зразка ОВТ; 3. Акт випробувань зразка ОВТ із протоколами про підтвердження кожної заявленої характеристики; 4. Проект Технічних умов на зразок ОВТ; 5. Опис наявного комплексу робочої конструкторської документації.

Етапність

Етап 1. Написання технічної документації (ТУ, ТТХ, програми та методики випробувань)

Етап 2. Підготовчий етап до проведення попередніх, заводських випробувань. Передбачає збір пакета таких документів:

1. наказ про призначення представників до складу комісії з проведення випробувань та осіб, допущених до місця проведення випробувань
2. ТТХ;
3. комплект робочої конструкторської документації
4. проект ТУ
5. паспорт (формуляр, етикетка)

Етап 3. Проведення попередніх, заводських випробувань (оціночний етап, полігонні випробування, механічні і кліматичні випробування).

Етап 4. Складання протоколів та акту про проведення попередніх випробувань.

Етап 5. Комунікація з Міноборони (ДВТП). Підготувати лист на заступника Міноборони про розгляд ТТХ та можливість допуску до експлуатації або податися через сайт МОУ (до жовтня 2024 року заявки приймалися через сайт USF).

Етап 6. Проведення комісії Міноборони з перевірки достатності проведених розробником випробувань для підтвердження заявлених ТТХ. За результатами цієї перевірки складається акт.

Етап 7. Комісія з кодифікації БПЛА. Комісія розглядає ТУ та інші документи надані виробником та оцінює достатність наданої інформації.

Етап 1. Розробка ТТХ.

Етап 2. Розробка ТУ та реєстрація їх в Мінекономіки.

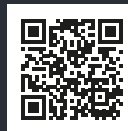
Етап 3. Реєстрація на платформі МОУ.

Етап 4. Подача листа з ТТХ, коротким описом та комплектністю БПАК до МОУ (через платформу МОУ) з проханням пройти кодифікацію за процедурою передбаченою Постановою № 256.

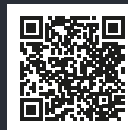
Етап 5. Спільні відомчі випробування. МОУ відправляє запит на військових до ЦУБС, ЦУБС інформує військових. Військові приймають рішення про проведення випробувань.

Етап 6. Проведення випробувань. Після успішного проведення випробувань, командування підписує акт спільних відомчих випробувань.

Етап 7. Кодифікація. Командування ініціює кодифікацію БПАК на підставі акту спільних відомчих випробувань.

Сайт Міністерства оборони України

Ukrainian Startup Fund

Етап 8. Підготовка ТУ для реєстрації Міноборони. Коли виробник отримав рекомендацію щодо кодифікації, ТУ передаються на реєстрацію в Міноборони.

Часові рамки

Загальна тривалість близько 3 місяців.

Загальна тривалість близько 2 тижнів.

Обмеження: легалізується на період воєнного стану/ легалізується назавжди/ легалізується на визначений термін

Легалізується на період воєнного стану.

легалізується на період воєнного стану.

Додаткові рекомендації для компаній

Бронювання персоналу.

Для того, щоб забронювати своїх працівників компанія повинна здійснити ряд юридично значущих дій:

Отримати статус критично важливого підприємства;

1. Зібрати та подати документи на бронювання працівників (паперово або електронно на вибір);
2. Поставити на спеціальний військовий облік осіб, які отримали рішення про бронювання (застосовується лише для процедури подачі документів на бронювання у паперовому форматі) та отримати відстрочку для заброньованих працівників.

Отже, далі детально розкажемо про кожен з кроків.

Отримання статусу критично важливого підприємства.

Постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2023 р. № 76 затверджено Критерії та порядок, за якими визначаються підприємства критично важливі для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період, а також критично важливі для забезпечення потреб Збройних Сил, інших військових формувань в особливий період (далі – Критерії та порядок).

Щоб отримати можливість бронювання персоналу, підприємства повинні відповідати щонайменше 3 із 7 визначених критеріїв:

Критерій №1 – сума сплачених податків за рік перевищує 1,5 млн. євро.

Критерій №2 – сума надходжень в іноземній валюті, крім кредитів і позик, за рік перевищує еквівалент 32 млн. євро.

Критерій №3 – підприємство має стратегічне значення для економіки і безпеки держави відповідно до Переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженого постановою КМУ від 04.03.2015 р. № 83.

Критерій №4 – підприємство має важливе значення для галузі національної економіки чи задоволення потреб територіальної громади. Отримання такого статусу здійснюється за Критеріями*, які визначаються відповідним міністерством за сферою управління чи галуззю національної економіки або ОДА з урахуванням потреб територіальної громади.

Критерій №5 – відсутність заборгованості зі сплати ЄСВ.

Критерій №6 – розмір середньої заробітної плати працівників на підприємстві за останній календарний

квартал становить не менше розміру середньої заробітної плати у регіоні за IV квартал 2021 р.

Критерій №7 – підприємство є резидентом Дія Сіті.

Крім того, змінами до Постанови КМУ № 76 визначено перелік критеріїв для визначення підприємств, установ та організацій, які є критично важливими для забезпечення потреб Збройних Сил, інших військових формувань в особливий період.

Визначення підприємства критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період здійснюється відповідним міністерством за сферою управління чи галуззю національної економіки або ОДА з урахуванням потреб територіальної громади за результатами поданих документів, що підтверджують виконання вказаних критеріїв.

* У випадку із БПЛА, РЕБ органом, що визначає підприємство критично важливим є Мінстратегпром. При цьому для підтвердження виконання Критерію №4 Наказом Мінстратегпрому №27 від 23.02.2023 затверджено Критерії для визначення Міністерством з питань стратегічних галузей промисловості України підприємств, установ і організацій у сфері оборонно-промислового комплексу, промисловості, літакобудівної галузі та у сфері космічної діяльності такими, що мають важливе значення для національної економіки (далі – Критерії Мінстратегпрому).

Залежно від виконання Критеріїв Мінстратегпрому підприємство умовно поділяються на такі, що:

1. Мають важливе значення для національної економіки у сфері оборонно-промислового комплексу (відповідність одному із перших 2-х Критеріїв Мінстратегпрому)
2. Мають важливе значення для національної економіки у сфері

промисловості, літакобудівній галузі та у сфері космічної діяльності (відповідність щонайменше 3-м Критеріям Мінстратегпрому)

На сайті Мінстратегпрому є роз'яснення щодо документального підтвердження виконання Критеріїв.

Залежно від цього підприємство отримує право на бронювання 100% військовозобов'язаних (позиція 1) або 50% військовозобов'язаних (позиція 2).

Збір та подача документів на бронювання працівників

Формат бронювання за списками військовозобов'язаних

Після отримання статусу критично важливого підприємства у відповідній сфері підприємство звертається до Мінстратегпрому із списками та документами (обґрунтування та довідка про кількість військовозобов'язаних) для бронювання персоналу відповідно до Порядку бронювання військовозобов'язаних за списком військовозобов'язаних під час дії воєнного стану, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2023 р. № 76 (далі – Порядок бронювання).

Мінстратегпром проводить перевірку списку та поданих документів упродовж 5 робочих днів та передає списки військовозобов'язаних для погодження до Міноборони.

Міноборони розглядають подані документи щодо повноти заповнення та наявності обґрунтувань упродовж 10 робочих днів та подають погоджені списки до Мінекономіки.

Мінекономіки упродовж 5 робочих днів з дня отримання зазначених списків від Міноборони приймає рішення про бронювання військовозобов'язаних.

Бронювання через Дію

Постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2024 р. № 650 затверджено Порядок бронювання

військовозобов'язаних під час воєнного стану засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (далі – Порядок електронного бронювання).

Задля можливості використання Порядку електронного бронювання відповідні державні органи, які визнавали підприємства критично важливими, повинні внести всі зазначені підприємства до відповідного переліку.

Після потрапляння до вказаного переліку на порталі Дія відповідне підприємство в автоматичному режимі отримує право на бронювання персоналу за списками (зазначається лише П.І.П. та РНОКПП).

Рекомендується перед початком бронювання замовити на порталі Дія відповідний витяг з Реєстру військовозобов'язаних, який дасть змогу отримати інформацію, зокрема, щодо:

- загальної кількості військовозобов'язаних працівників;
- загальної кількості заброньованих працівників;
- осіб, які з тих чи інших причин система не ідентифікує (не визначає) як працівників підприємства; випробувань з урахуванням змін, які вплинули на зразок.
- осіб, які вважаються знятими з військового обліку або виключеними з військового обліку;
- причин неможливості бронювання;
- наявності чинного бронювання чи бронювання “за іншим підприємством” та ін.

Сформований заздалегідь список у форматі таблиці excel із переліком працівників завантажується на портал Дія та підписується КЕП керівника.

Список автоматично перевіряється шляхом звірки із Реєстром ПФУ та Реєстром військовозобов'язаних (оберіг) та упродовж декількох хвилин результат бронювання надхо-

дить на ел. пошту керівника підприємства.

Одночасно із цим, всі дані в реєстрі Оберіг оновлюються, і в мобільному застосунку Резерв+ у кожного заброньованого автоматично зазначається інформація про бронювання.

При цьому Порядком електронного бронювання не передбачене прийняття Наказу Мінекономіки та видачу відповідних витягів з такого наказу заброньованим працівникам. Переведення на спеціальний військовий облік в такому випадку здійснюється автоматично.

Постановка на спеціальний військовий облік осіб, які отримали рішення про бронювання та оформлення відстрочки для заброньованих працівників.

Відповідно до абзаців 6, 7 пункту 12 Порядку бронювання підприємства у п'ятиденний строк з дня видачі витягу військовозобов'язаному надсилають до ТЦК та СП, де військовозобов'язаний перебуває на військовому обліку, повідомлення про бронювання військовозобов'язаного за формою згідно з додатком 5 для зарахування його на спеціальний військовий облік.

ТЦК та СП, в якому військовозобов'язаний перебуває на військовому обліку, на підставі рішення про бронювання військовозобов'язаних зараховує у строк не більше ніж п'ять робочих днів з дня його отримання такого військовозобов'язаного на спеціальний військовий облік із внесенням відомостей про надану відстрочку в Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів.

Відповідно до Порядку бронювання ТЦК та СП за місцем обліку працівників упродовж 5 днів з дня отримання від роботодавця рішення про бронювання повинен зарахувати військовозобов'язаного на спеціальний військовий облік та внести відповідні відомості до системи Оберіг.

При цьому, відповідно до абзацу 2 пункту 10 Порядку підставами для відмови у зарахуванні такого військовозобов'язаного на спеціальний військовий облік може бути зазначення в рішенні Мінекономіки про бронювання військовозобов'язаного неправильної інформації про його:

- прізвище, ім'я та по батькові (за наявності),
- рік народження,
- військово-облікову спеціальність (профіль),
- найменування (повне та скорочене) та місцезнаходження підприємства, код згідно з ЄДРПОУ (за наявності).

Також Постановою КМУ № 560 від 16.05.2024 затверджено Порядок проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період (далі – Порядок призову).

Відповідно до пункту 58 Порядку призову підприємства зобов'язані оформити відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації військовозобов'язаним працівникам, які заброньовані у порядку, визначеному КМУ, у РТЦК та СП, на території відповідальності якого вони розміщуються. До відповідного ТЦК та СП подаються документи, зазначені у переліку згідно з додатком 5.

Так, відповідно до Порядку бронювання та Порядку призову підприємство повинно надіслати:

- повідомлення про бронювання,
- клопотання, та
- витяг із такого наказу до відповідних РТЦК та СП.

Додаток 5
до Порядку

ПЕРЕЛІК

документів, що подаються військовозобов'язаним для отримання відстрочки від призову

на військову службу під час мобілізації відповідно до підстав, зазначених у статті 23 Закону України “Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію”

Категорія осіб, які мають право на відстрочку відповідно до статті 23 Закону України “Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію”

1. Частина перша статті 23 Закону 1) заброньовані на період мобілізації та на воєнний час за органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, а також за підприємствами, установами і організаціями в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, і перебувають на спеціальному військовому обліку

Документи, що підтверджують право на відстрочку

клопотання керівника органу державної влади, іншого державного органу, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи і організації щодо оформлення відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації військовозобов'язаних, які заброньовані у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, та витяг із наказу Мінекономіки про бронювання військовозобов'язаних

Враховуючи вищевикладене, порядок дій з оформлення відстрочки наразі виглядає так:

1. Бронювання персоналу в порядку визначеному Порядком бронювання та отримання рішення (наказу) Мінекономіки про бронювання або бронювання засобами порталу Дія.
2. Відправка необхідних документів до ТЦК та СП за місцем обліку працівників відповідно до Порядку бронювання.
3. Відправка всіх необхідних документів щодо заброньованих працівників до ТЦК та СП за місцем обліку підприємства (клопотання керівника та витяг) відповідно до Порядку призову.

Імпорт товарів, необхідних для українських виробників ОВТ

Зовнішньоекономічний договір (договір ЗЕД)

Для здійснення імпорту товарів українські виробники ОВТ укладають відповідний договір ЗЕД у простій письмовій або електронній формі. Жодних інших особливостей цього договору законодавство не передбачає.

Розрахунки

Граничні строки розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів становлять 365 календарних днів, що передбачено Постановою Правління НБУ № 5 від 02.01.2019.

Однак, на час воєнного стану ці строки становлять 180 календарних днів та застосовуються до операцій, здійснених з 05 квітня 2022 року. Це обмеження не поширюється на договори сума яких не перевищує 400 тис грн.

У разі порушення граничних строків розрахунків передбачено пеню у розмірі 0,3% суми неодержаних

грошових коштів за договором (вартості недопоставленого товару) за кожен день прострочення (загальний розмір нарахованої пені не може перевищувати суми неодержаних грошових коштів за договором (вартості недопоставленого товару)).

Валютні обмеження

З початку воєнного стану Правлінням НБУ було прийнято постанову № 18 від 24.02.2022 «Про роботу банківської системи в період запровадження воєнного стану», якою встановлювалися певні обмеження. Наразі в Україні відсутні валютні обмеження щодо розрахунків за договорами ЗЕД, які встановлювались на початок воєнного стану (крім строків розрахунків).

Ліцензія на імпорт

Ліцензування може бути двох видів:

1. Автоматичне (без встановлення квот); та
2. Неавтоматичне (встановлені квоти).

При цьому, існує декілька видів ліцензій, необхідність отримання яких залежить від товару, зокрема:

Ліцензія у сфері нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності

Видача такої ліцензії здійснюється Мінекономіки або ОДА і для її отримання подаються такі документи:

1. Заявка на одержання ліцензії на імпорт;
2. Лист-звернення щодо оформлення ліцензії з гарантією сплати державного збору за її видачу;
3. Копія свідоцтва про державну реєстрацію, завірена в установленому законодавством порядку;

4. Копія зовнішньоекономічного договору (контракту), усі додатки та специфікації до нього, завірені в установленому законодавством порядку;
5. Оригінал погодження відповідного уповноваженого органу виконавчої влади (у випадках, визначених Кабінетом Міністрів України).

Постановою КМУ від 27 грудня 2023 р. № 1402 затверджено переліки товарів, експорт та імпорт яких підлягає ліцензуванню, та квот на 2024 рік. Такі постанови приймаються щорічно (як правило наприкінці року).

При цьому відповідно до Постанови КМУ №314 від 18 березня 2022 «Деякі питання забезпечення провадження господарської діяльності в умовах воєнного стану» відсутня можливість отримання такої ліцензії на підставі подання декларації (тобто в спрощеному порядку).

Спеціальна ліцензія на імпорт товарів

Отримання такої ліцензії необхідне лише у разі імпорту товарів, щодо яких застосовуються спеціальні заходи згідно з відповідними рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі.

Дозвіл Державної служби експортного контролю України

До імпорту товарів військового призначення та подвійного використання застосовуються такі ж вимоги законодавства у сфері здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів, як і до експорту. Це, зокрема:

1. Необхідність реєстрації як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів у ДСЕКУ;
2. Створення суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів системи внутрішньофірмового експортного контролю, яка атестується ДСЕКУ; видачу;

- Отримання дозвільних документів від ДСЕСУ для імпорту товарів та
- Подання звітності за результатами здійснення міжнародної передачі товару.

Поставка та розмитнення

Митний режим імпорту

Товари, які імпортуються в Україну, повинні пройти митний контроль. Для поміщення товарів у митний режим імпорту необхідно:

- Подати митному органу, що здійснює випуск товарів, документи на товари;
- Сплатити митні платежі, якими відповідно до законодавства обкладаються товари під час ввезення на митну територію України в режимі імпорту;
- Виконати встановлені відповідно до закону вимоги щодо заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Попереднє декларування

Для імпорту товарів військового призначення або подвійного використання необхідно підготувати загальну декларацію прибуття. Ця декларація являє собою електронне повідомлення з набором відповідних даних, сформоване перевізником (або від його імені іншою особою) і направлене у вигляді електронного файлу митному органу.

Загальна декларація прибуття подається до митного органу, у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску, де товари вперше перетнуть митний кордон України, до прибуття таких товарів на митну територію України.

Подання такої декларації є обов'язковим у кожному випадку ввезення товарів на митну територію України, які здійснюються авіаційним, водним, автомобільним,

залізничним транспортом.

Для подання загальної декларації прибуття діють строки, визначені статтею 194 2 МКУ.

Митне оформлення та подача митної декларації

Для оформлення товарів, що підлягають експортному контролю надання митної декларації є обов'язковим.

Митне оформлення розпочинається, коли декларант або митний брокер подає митну декларацію.

Декларація після оформлення її на митниці стає документом, що підтверджує право на розміщення товару або транспортних засобів в митний режим імпорту.

Звільнення від оподаткування митом

Частиною 8 статті 287 Митного кодексу України визначено перелік складових (матеріали, вузли, агрегати, устаткування та комплектувальні вироби) для використання у виробництві товарів оборонного призначення, звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо замовником такої продукції є державний замовник у сфері оборони.

Звільнення від оподаткування ПДВ

Податковим кодексом України (пункт 32, підрозділ 2 розділ XX) визначено перелік товарів оборонного призначення та інших товарів, що використовуються Силами оборони України, операції з якими звільняються від ПДВ на період запровадження воєнного стану відповідно до законодавства.

Митні брокери

Питання митного оформлення, звільнення від митних платежів та ПДВ допомагають вирішувати митні брокери. Це, зазвичай, окремі особи, які діють як ФОП, та які за законодавством мають право

надавати брокерські послуги. Вони заповнюватимуть митні документи, знаючи всі нюанси. Зокрема, за наявності підтверджувальних документів (наприклад, наказ Мінстратегпрому про включення до Електронного реєстру учасників відбору та виконавців державних контрактів (договорів)) зможуть правильно вказати про право на пільгу у митній декларації.

Особливості імпорту вибухових речовин та їх компонентів

Вибухові речовини та їхні компоненти містяться в списку товарів військового призначення під кодом ML8.a. вибухові речовини та їх суміші.

Порядок придбання та перевезення вибухових матеріалів регулюється Інструкцією затвердженою наказом МВС від 21.08.1998 року № 622. Зокрема, організаціям, які здійснюють вибухові роботи та виготовляють вибухові речовини потрібно отримати в органах (підрозділах) Національної поліції України Рішення про видачу дозволу на придбання вибухових матеріалів.

Процедура імпорту вибухових матеріалів та речовин передбачає необхідність отримання в органах МВС ряду дозволів на придбання, перевезення та зберігання вибухових матеріалів.

На кожну із зазначених операцій потрібен окремий дозвіл із різним строком дії. Для цього заявник (імпортер, покупець, перевізник) подає відповідне клопотання та встановлений перелік документів.

Регуляторний екватор: контрактування

6.

де це?
написано

Ви на регуляторному екваторі!

Ваша техніка легалізована. Тепер вам залишилося потрапити в потребу і держава зможе закуповувати вашу техніку.

Для того, аби заявити про намір продажу техніки державі, виробнику варто зробити кілька кроків:

1. Подати комерційну пропозицію.

Агенція оборонних закупівель Міноборони збирає комерційні пропозиції всіх зразків ОВТ за формою на сайті. Для того, щоб її подати, варто заповнити форму пропозиції та завантажити запропонований перелік документів.

Перелік документів:

- установчі та фінансові документи; документ, що підтверджує права здійснювати міжнародні передачі товарів, робіт і послуг оборонного призначення (якщо в ланцюгу виробництва є імпортні комплектуючі);
- документ з інформацією про товар та про умови поставки і оплати, в тому числі реквізити Наказу про допуск до експлуатації/прийняття на озброєння (постачання), пріоритетність, ТУ на виробництво;
- документ із розрахунком ціни.

2. Отримати пропозицію про закупівлю Вашої техніки.

Якщо потреба та пріоритет у вашій техніці є, Агенція оборонних закупівель* сконтактує з

виробником для укладання державного контракту.

*Агенція оборонних закупівель — це державне підприємство Міноборони, яке відповідає за закупівлю озброєння для Сил безпеки й оборони.

Які існують процедури контракування?

1. Контрактування для дронів та РЕБ (Постанова КМУ № 256),
2. Контрактування для інших ОВТ (Постанова КМУ № 1275).

Які існують державні замовники?

За Постановою КМУ № 256: ДССЗЗІ, Міноборони.
За Постановою КМУ № 1275: усі державні замовники передбачені Постановою КМУ № 363.

Покрокова процедура контракування за Постановою № 1275

Крок 1.

Комерційна пропозиція. Для укладання контракту виробники повинні надати Агенції оборонних закупівель комерційну пропозицію із зазначенням такої інформації:

1. Повне найменування, повна інформація про компанію, код згідно з УКТЗЕД,

номенклатурний код НАТО (за наявності);

2. ТТХ або інші характеристики (за наявності);
3. Дані щодо технічного стану;
4. Повне найменування виробника, країна походження та знаходження, логістичний маршрут постачання (за наявності);
5. Умови постачання (строк, графік тощо);
6. Загальна вартість (ціна) та умови оплати.

Спойлер. Немає обмежень у відсотку передплати за державним контрактом. Також відсутні обмеження щодо рівня прибутку.

Агенція оборонних закупівель Міноборони

Подати комерційну пропозицію

Крок 2.**Перемовний процес.**

Найскладніша ланка під час процедури закупівлі, оскільки визначаються всі істотні умови контракту. Перемовний процес проводиться між службою державного замовника, наприклад АОЗ, та безпосередньо виробником ОВТ.

Крок 3.**Підписання державного контракту.**

Типового договору немає. Питання визначення умов договору – це поле для маневрів і державні замовники почасти визначають неринкові умови договору. Проте кожен закупівельний орган, наприклад, Агенція оборонних закупівель, має шаблони контрактів. У такому шаблоні договору зазначається інформація про:

- предмет закупівлі, а саме ОВТ;
- ціна контракту;
- порядок і умови проведення розрахунків;
- порядок та умови виготовлення, поставки та приймання товару;
- строки поставок;
- гарантійні зобов'язання;
- права, обов'язки та відповідальність сторін;
- порядок вирішення спорів;
- забезпечення конфіденційності та антикорупційні застереження;
- строк контракту та умови його припинення або розірвання;
- специфікацію товару.

Крок 4.**Передплата на казначейський рахунок.**

Важливим етапом процесу контрактівання є казначейські розрахунки. На момент підписання державного контракту варто вже мати відкритий казначейський рахунок для отримання попередніх оплат на закупівлю комплектуючих для виготовлення ОВТ. Процедура відкриття казначейського рахунку регулюється [Нака-](#)

зом Мінфіну № 758 від 22.06.2012 «Про затвердження Порядку відкриття та закриття рахунків у національній валюті в органах Державної казначейської служби України».

Варто зауважити, що процес відкриття казначейського рахунку є тривалим, тому рекомендуємо виділити принаймні декілька тижнів для цього процесу.

Питання передоплати врегульовано в [Постанові КМУ № 1070 від 04.12.2019 «Деякі питання здійснення розпорядниками \(одержувачами\) бюджетних коштів попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти»](#).

Кожна транзакція на ваш казначейський рахунок потребує погодження такої транзакції казначейством в ручному режимі. Це означає, що аби отримати кошти для їх використання потрібно витратити не мало часу.

Покрокова процедура контрактівання за Постановою № 256**Крок 1.**

Комерційна пропозиція. Для укладання контракту виробники повинні надати замовнику (тобто Агенції оборонних закупівель МОУ або представництву державного замовника ДССЗ3І) розрахунок ціни та висновок експерта Науково-дослідного інституту судових експертиз, який визначає можливу орієнтовну вартість безпілота/РЕБ.

Перелік документів:

- Установчі та фінансові документи;
- Документ, що підтверджує права здійснювати міжнародні передачі товарів, робіт і послуг оборонного призначення (якщо в ланцюгу виробництва є імпортні комплектуючі);
- Документ з інформацією про

товар та про умови поставки і оплати;

- Документ із розрахунком ціни;
- Висновок експерта Науково-дослідного інституту судових експертиз, який визначає можливу орієнтовну вартість безпілота/РЕБ.

Також на вибір виробник надає один із таких документів:

1. Сертифікат відповідності стандартам або технічним умовам;
2. Документ, що підтверджує допуск до експлуатації безпілотної системи;
3. Акт про проведення спільних відомчих випробувань із позитивним висновком. Контракт укладається на термін, який не перевищує період реалізації експериментального проєкту, тобто до 28.03.2025 року.

Спойлер. Попередня оплата за держконтрактами може становити до 70% вартості безпілота/РЕБ на термін не більше 12 місяців. А прибуток виробника безпілота/РЕБ за державним замовленням не повинен перевищувати 25% виробничої собівартості товарів, робіт та послуг, при цьому до складу витрат не можуть включатися витрати, передбачені п. 9 Постанови КМУ № 256, а саме:

1. Організаційних витрат, витрат на проведення річних зборів, представницьких витрат, витрат на участь у виставках;
2. Витрат на службові відрядження працівників апарату управління суб'єкта господарювання, безпосередньо не пов'язаних з виконанням державного контракту (договору) чи оперативним контролем за його виконанням;
3. Витрат на страхування майна, а також винагороди за послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо), які не є обов'язковими відповідно до законодав-

ства або умов договорів;

4. Витрат від браку (крім технічно неминучого браку та витрат на виправлення такого технічно неминучого браку);
5. Нестачі незавершеного виробництва, нестачі і витрат від псування матеріальних цінностей у цехах (якщо інше не передбачено договором);
6. Оплати простоїв;
7. Сум безнадійної дебіторської заборгованості та відрядування до резерву сумнівних боргів;
8. Витрат від знецінення запасів;
9. Визнаних штрафів, пені, неустойки;
10. Комісійної винагороди продавцям, торговим агентам та працівникам структурних підрозділів суб'єкта господарювання, що забезпечують збут;
11. Витрат на рекламу та дослідження ринку (маркетингу);
12. Витрат на дослідно-конструкторські роботи, що не стосуються державного контракту (договору) на виготовлення та поставку безпілотних систем та/або засобів радіоелектронної боротьби, або виконані до укладення цього контракту (договору), якщо інше не визначено положеннями державного контракту (договору);
13. Збитків, пов'язаних з утриманням об'єктів соціальної сфери (крім розумних витрат на експлуатацію об'єктів соціальної сфери, які розташовані на території виконавця, які виконують функції, що вимагаються законодавством (медичні пункти тощо);
14. Витрат на проведення експертизи визначення можливої орієнтованої (очікуваної) вартості безпілотної системи та/або засобу радіоелектронної боротьби спеціалізованою судово-експертною установою відповідно до цього Порядку.

Крок 2.

Перемовний процес.

Найскладніша ланка під час процедури закупівлі, оскільки визначаються всі істотні умови контракту. Перемовний процес проводиться між службою державного замовника, наприклад АОЗ, та безпосередньо виробником ОВТ.

Крок 3.

Підписання державного контракту. Типового договору немає і питання визначення умов договору — поле для маневрів і державні замовники, почасти, визначають неринкові умови договору. Проте кожен закупівельний орган має шаблони контрактів. У такому шаблоні договору зазначається інформація про:

- предмет закупівлі, а саме ОВТ;
- ціна контракту;
- порядок і умови проведення розрахунків;
- порядок та умови виготовлення, поставки та приймання товару;
- строки поставок;
- гарантійні зобов'язання;
- права, обов'язки та відповідальність сторін;
- порядок вирішення спорів;
- забезпечення конфіденційності та антикорупційні застереження;
- строк контракту та умови його припинення або розірвання;
- специфікацію товару.

Крок 4.

Передоплата на казначейський рахунок.

Важливим етапом процесу контрактівання є казначейські розрахунки. На момент підписання державного контракту варто вже мати відкритий казначейський рахунок для отримання попередніх оплат на закупівлю комплектуючих для виготовлення ОВТ. Процедура відкриття казначейського рахунку регулюється [Наказом Мінфіну № 758 від 22.06.2012](#)

«Про затвердження Порядку відкриття та закриття рахунків у національній валюті в органах Державної казначейської служби України».

Варто зауважити, що процес відкриття казначейського рахунку є тривалим, тому рекомендуємо виділити принаймні декілька тижнів для цього процесу.

А питання передоплати врегульовано в [Постанові КМУ № 1070 від 04.12.2019 «Деякі питання здійснення розпорядниками \(одержувачами\) бюджетних коштів попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти»](#).

Кожна транзакція на ваш казначейський рахунок потребує погодження такої транзакції казначейством в ручному режимі, а це означає, що аби отримати кошти для їх використання потрібно витратити не мало часу.

Апдейт щодо Постанови КМУ № 256.

2 липня 2024 року набрали чинності зміни до постанови КМУ № 256 в контрактівання. Коротко про нововведення:

1. Держава тепер може закупувати БПЛА українського виробництва через закритий функціонал в «Prozorro»;
2. Сенситивна інформація про виконавців держконтрактів буде прихована;
3. Такі зміни ставлять усіх виробників у рівні та конкурентні умови.

Для компаній, які розпочинають процедуру контрактівання після набрання чинності змін до Постанови КМУ № 256, процедура контрактівання виглядатиме так:

Крок 1.

Оголошення на Prozorro.

Замовник, який хоче придбати дрон, виставляє на Prozorro оголошення-рамку з описом потрібного безпілотника та з конкретним ТТХ.

Крок 2.

Заявка для участі у кваліфікаційному відборі.

У цій рамці зможуть зареєструватися продавці. Для цього їм потрібно долучити такий перелік документів:

1. Заявка;
2. Установчі та фінансові документи;
3. Документ, що підтверджує права здійснювати міжнародні передачі товарів, робіт і послуг оборонного призначення (якщо в ланцюгу виробництва є імпортні комплектуючі)
4. Документ з інформацією про товар та про умови поставки і оплати;
5. Документ із розрахунком ціни та висновок експерта Науково-дослідного інституту судових експертиз, який визначає можливу орієнтовну вартість безпілотної літака
6. Акт про проведення спільних відомчих випробувань із позитивним висновком.

Крок 3.

Переможець аукціону.

Протягом чотирьох днів з дати оприлюднення на Prozorro, електронній торговій системі закупівель, повідомлення про намір укласти державний контракт (договір) переможець аукціону повинен подати державному замовнику у сфері оборони відповідні документи. А саме — документ із розрахунком ціни та висновок експерта Науково-дослідного інституту судових експертиз, який визначає можливу орієнтовну вартість безпілотної літака.

Крок 4.

Укладання державного контракту.

Ця процедура є аналогічною з процедурою до прийняття змін до Постанови КМУ № 256, яка набрала чинності 2 липня 2024 року.

Дійти до фіналу або Виконання контракту

7.

де це?
написано

Отже, ви вже маєте укладений державний контракт

Тепер потрібно зрозуміти, як його виконати? Давайте розберемо цей процес на кроки.

Крок 0.

Військова прийомка: що це і коли вона потрібна?

Так звана «військова прийомка» — це військове представництво державного замовника. Якщо не коротко, то військове представництво — це представництво держзамовника, яке контролює кожен процес на виробництві, який пов'язаний з виготовленням в рамках державних оборонних закупівель.

Коли ж потрібна військова прийомка? Тоді коли це передбачено процедурою закупівлі, як обов'язок (тобто за Постановою КМУ № 1275) для контролю виробництва. І як обов'язок для всіх, хто виготовляє техніку в рамках державних оборонних закупівель на кінцевому етапі прийнятно-здавальних робіт.

Крок 1.

Закупівля комплектуючих та цільове використання коштів.

Щоб запустити виробництво техніки, виробнику необхідно закупити комплектуючі. Важливо на цьому етапі звернути увагу на цільове використання бюджетних коштів.

Пам'ятайте: після закупівлі комплектуючих, потрібно отримати висновок від військового представництва, що закупівля комплектуючих здійснена без

порушень, а кошти витрачені за цільовим призначенням.

Для закупівлі комплектуючих за процедурою передбаченою Постановою № 256, наразі немає вимоги щодо присутності військового представництва. А, отже, уся відповідальність та контроль закупівлі комплектуючих лягає виключно на плечі виробника. Проте застереження щодо нецільового використання коштів присутні і в цій процедурі.

Крок 2.

Виробництво.

Отже, виробник успішно отримав аванс, закупив комплектуючі і може запускати виробництво. Військове представництво може здійснювати проміжні контролю перевірки якості.

Крок 3.

Перегляд умов контракту.

Важливо розуміти, коли можуть бути переглянуті умови державного контракту.

1. Якщо виробник виготовив менше, і є залишок коштів;
2. Якщо сума за одиницю збільшилася.

Крок 4.

Процедура логістики.

Умови логістики прописані у державному контракті, тому важливо звертати увагу на

умови логістики, прописані в контракті. Наприклад, виробництво знаходиться у Львові, а техніку потрібно доставити у Харків, тоді у вартість замовлення має бути включена й доставка такого товару.

Крок 5.

Навчання.

Аби мати змогу використовувати техніку, такою технікою потрібно навчити користуватися кінцевого користувача. Тому рекомендуємо враховувати у вартість ціни контракту витрати на навчання.

Крок 6.

Рекламація.

Важливий аспект: коли техніка передається від виробника до військових, надайте документально підтверджену гарантію якості військовому представництву, переконайтеся, що передача техніки чітко зафіксована документально. Це допоможе виключити можливі зловживання. Рекламація проводиться за умови представницького звернення, з документальним підтвердженням несправностей/поломок та підтвердженням їхнього походження.

Постачання боєприпасів

8.

де це?
написано

Як постачати боєприпаси

Процедура виробництва, закупівлі та постачання боєприпасів урегульована Постановою КМУ № 763 «Про реалізацію експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боєприпасів».

Ключовими стейкхолдерами в державі, які є учасниками процесів, пов'язаних із виробництвом, закупівлею та постачанням боєприпасів є: Міноборони, МВС, Мінекономіки, Мін'юст, Держекспортконтроль, Держпраці.

Отже, щоб почати свій шлях, виробник повинен здійснити ряд послідовних кроків, про які йдеться нижче.

1. Легалізація діяльності.

1. Право на діяльність із виробництва боєприпасів, а також на закупівлю та виробництво вибухових речовин, матеріалів та інших компонентів для їх виробництва надається підприємствам, які відповідають одній з таких умов:
2. Протягом останнього року виконували державне замовлення на закупівлю, виробництво та постачання боєприпасів і вибухових речовин для оборонної сфери.
3. Є розробниками (виробниками, постачальниками) боєприпасів, в тому числі до безпілотних систем, які допущені до експлуатації або прийняті на озброєння.

4. Мають дозволи на зберігання вибухових матеріалів, видані відповідно до законодавства.
5. Використовують конверсовані військові об'єкти для зберігання боєприпасів та вибухових матеріалів з дотриманням встановлених вимог.
6. Одержали свідоцтво на зберігання вибухових матеріалів військового призначення, видане Держпрацею відповідно до вимог цього порядку.

2. Дозвіл на придбання вибухових матеріалів.

Для отримання дозволу на придбання вибухових матеріалів уповноважений представник підприємства подає до відповідного органу Національної поліції такі документи:

1. Клопотання з метою звернення.
2. Копія документа про внесення підприємства до реєстру.
3. Копія договору на купівлю вибухових матеріалів для промислового використання з зазначенням, що вони будуть використовуватися для виробництва боєприпасів та бойових частин.
4. Платіжний документ з підтвердженням оплати за надання відповідної послуги.

3. Вимоги до розміщення виробництва боєприпасів.

Власність або користування (оренда):

- Виробник повинен мати у власності або користуванні (оренді) об'єкти (будівлі, споруди, приміщення) для розміщення виробничих потужностей і облаштування складів (місць) зберігання вибухових матеріалів (боєприпасів та бойових частин).
- Об'єкти повинні відповідати встановленим законодавством вимогам до таких об'єктів.

Розміщення на території складу зберігання вибухових матеріалів:

- Виробничі потужності повинні розміщуватися в окремій будівлі на території складу або в окремому приміщенні будівлі сховища вибухових матеріалів (боєприпасів та бойових частин).
- Приміщення для виробництва повинно бути відокремлене від приміщення для зберігання вибухових матеріалів капітальною стіною з неспалимих матеріалів або поштукатуреною з використанням неспалимих матеріалів чи пофарбованою неспалимою фарбою.

Альтернативні місця розміщення виробничих потужностей:

- Виробничі потужності також можуть бути розміщені в окремому приміщенні будівлі, що не є складом вибухових матеріалів.

- Приміщення для виробництва повинно бути окремим або відокремленим капітальною стіною з неспалимих матеріалів від приміщень, що не є виробничими.

Умови безпеки:

- Виробничі потужності повинні відповідати встановленим законодавством вимогам щодо безпеки об'єктів, на яких розміщуються вибухові матеріали.
- Виробничі потужності повинні забезпечуватися належними засобами пожежогасіння та іншими засобами безпеки відповідно до вимог законодавства.

4. Свідоцтво на зберігання вибухових матеріалів військового призначення.

Свідоцтво на зберігання вибухових матеріалів військового призначення видається на підставі дозволу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері оборони, та дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, відповідно до вимог, визначених законодавством.

5. Розроблення та виготовлення боєприпасів

5.1. Боєприпаси можуть бути розроблені і виготовлені:

1. За замовленням держави, з тактико-технічним завданням, яке надається виробнику.
2. Самостійно виробником, якщо він сам розробляє завдання і виготовляє зразок боєприпасу.
3. За завданням, розробленим і узгодженим з державним замовником.

Якщо виробник хоче розробити боєприпаси за власні кошти, він

узгоджує завдання з уповноваженим представником з Міністерства оборони, Збройних Сил, МВС та інших державних органів.

5.2. Вимоги до тактико-технічних завдань

Тактико-технічне завдання має включати:

1. Призначення та тип боєприпасу.
2. Конструктивні та технічні характеристики.
3. Вимоги до бойової ефективності, живучості, безпеки, надійності та інших параметрів.

Боєприпаси мають мати не менше двох ступенів захисту, один з яких механічний. Механічний захист не потрібен для засобів ініціювання, але виробник може додавати інші захисні механізми за потреби.

5.3. Попередні випробування

Перед виготовленням боєприпасів проводяться попередні випробування, які можуть включати:

1. Методики та програми, розроблені виробником і затверджені державним замовником.
2. Фото- та відеофіксацію процесу випробувань.
3. Протоколи та акти, які підтверджують результати випробувань.

Випробування повинні завершитись актом, який підписується виробником та представниками держзамовника.

5.4. Документація

Після випробувань виробник складає:

1. Акт випробувань: містить інформацію про боєприпас, мету і результати випробувань.
2. Технічні умови: описують характеристики, вимоги до матеріалів, безпеки, транспортування і зберігання.

3. Інструкція по експлуатації: включає рекомендації з використання, транспортуванню та зберіганню.

Виробник відповідає за точність і повноту інформації в усіх документах.

6. Кодифікація та допуск до експлуатації

Після успішних попередніх випробувань виробник надсилає до державного замовника технічні умови, протоколи та акт випробувань, довідку про безпеку зразка і проект програми для демонстраційних випробувань.

Держзамовник протягом 10 днів перевіряє всі надані документи, технічні умови, протоколи і акт попередніх випробувань, а також проект програми демонстраційних випробувань.

6.1. Випробування:

1. Якщо технічні характеристики зразка відповідають вимогам, замовник погоджує програму і методику демонстраційних випробувань. Випробування проводяться протягом п'яти робочих днів за участю виробника та замовника.
2. Якщо характеристики зразка підтверджені, замовник протягом 10 днів проводить кодифікацію боєприпасів і видає наказ про допуск до експлуатації.

Важливо! Для боєприпасів до безпілотних систем цей наказ не видається, контроль за їхньою експлуатацією проводить відповідна служба замовника.

3. Якщо тактико-технічне завдання не було погоджене, замовник протягом 14 днів перевіряє документи і потреби у таких зразках.
4. Потім замовник приймає

рішення про зацікавленість і інформує виробника протягом п'яти робочих днів.

5. Якщо замовник зацікавлений у зразку, він організовує демонстраційні випробування і видає наказ про допуск до експлуатації.
6. Якщо незацікавлений, надає виробнику детальне обґрунтування і технічні вимоги, які потрібно врахувати для повторного подання зразка.

Виробник може доопрацювати зразок відповідно до отриманих зауважень і знову подати його на розгляд.

7. Закупівля боєприпасів.

Державний замовник може закупити боєприпаси лише після присвоєння зразку національного номенклатурного номера.

7.1. Фінансування закупівель:

1. Бізнеси та благодійні організації можуть фінансувати закупівлю боєприпасів за запитами військових формувань, які діють за законами України. Приймання боєприпасів відбувається безпосередньо представниками військових формувань на основі документів про оплату.

7.2. Правила закупівлі:

1. Закупівлі боєприпасів регулюються постановою Кабінету Міністрів України № 1275 від 11 листопада 2022 року, з урахуванням Особливостей Постанови КМУ № 763 від 21.07.2023 року.

7.3. Розрахунок ціни:

1. Під час переговорів щодо укладення державного контракту на виготовлення боєприпасів, виконавці повинні надати розрахунок ціни. Прибуток може становити не більше 25% від виробничої собівартості.

2. У розрахунку ціни враховуються всі витрати, окрім організаційних, рекламних, витрат на страхування, збитків від браку тощо.

7.4. Коригування розрахунку:

1. Якщо термін постачання перевищує два місяці, виконавці повинні уточнити розрахунок ціни, зокрема розмір прибутку, і подати його замовнику за місяць до закінчення терміну постачання.
2. Остаточний розрахунок здійснюється після уточнення ціни. Відповідальність за точність розрахунків несе виконавець контракту.

7.5. Зміни в контракті:

1. Якщо прибуток перевищує встановлений ліміт, контракт може бути змінений для зменшення загальної вартості або для збільшення кількості постачання.
2. Якщо прибуток не перевищує ліміт, остаточні розрахунки здійснюються за умовами контракту.

8. Виконання контракту

8.1. Процедура приймання:

державний замовник приймає боєприпаси та бойові частини відповідно до технічних умов, які визначаються правилами приймання.

8.2. Роль представництва:

якщо створені представництва державних замовників, їх функції і завдання регулюються спеціальним порядком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 24 березня 2023 року № 256.

8.3. Приймання без представництва:

1. Якщо у державного замовника немає представництв або договори не укладені, боєприпаси та бойові частини приймаються безпосередньо самим замовником.

2. Для приймання використовується сертифікат якості, який видає виробник на кожен товар. Цей сертифікат підтверджує, що боєприпаси відповідають заявленим параметрам, мають відповідну якість та безпеку, і це підтверджено випробуваннями.
3. Відповідальність за інформацію в сертифікаті несе виробник.

Алгоритм отримання таких дозволів на придбання, перевезення та зберігання вибухових матеріалів (далі - ВМ) детально описано в Довідці щодо алгоритму отримання суб'єктами господарювання дозволів на придбання, перевезення та зберігання вибухових матеріалів, розміщеній на порталі МВС України[1]. Також за посиланням на Довідку можна завантажити зразок клопотання.

Водночас на період дії воєнного стану Кабінетом Міністрів України було прийнято постанову «Про реалізацію експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боєприпасів» від 21.07.2023 №763, якою затверджено Порядок реалізації експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боєприпасів (далі - Порядок). Термін дії експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боєприпасів - 2 роки з дня набрання чинності цією постановою (до 28.07.2025 року). Право на провадження діяльності з виробництва боєприпасів, а також на закупівлю та виробництво вибухових речовин, матеріалів та/або інших компонентів для їх виробництва відповідно до Порядку надається суб'єктам господарювання, які відповідають одній із таких вимог:

1. Протягом останніх 12 місяців були виконавцями державного замовлення на закупівлю боєприпасів, вибухових речовин та/або їх компонентів;

2. Мають права розробника (виробника, постачальника) на допущені до експлуатації або прийняті на озброєння боєприпаси, боєприпаси до БПЛА;
3. Користуються відповідними місцями (експлуатують відповідні місця) зберігання ВМ, що належать суб'єктам господарювання, які мають дозвіл на зберігання ВМ;
4. Користуються конверсованими військовими об'єктами зберігання боєприпасів;
5. Одержали свідоцтво на зберігання (експлуатацію місць зберігання) ВМ військового призначення (боєприпасів та бойових частин), видане Держпраці.

Придбання вибухових матеріалів промислового призначення здійснюється на підставі дозволу. Для отримання дозволу на придбання вибухових матеріалів до відповідного органу (підрозділу) Національної поліції подаються такі документи:

1. Клопотання, в якому зазначається мета звернення;
2. Копія документа про внесення суб'єкта господарювання до реєстру учасників відбору та виконавців державних контрактів (договорів);
3. Копія договору купівлі ВМ промислового призначення, в якому зазначається, що закупівля ВМ промислового призначення здійснюється для виробництва боєприпасів та бойових частин відповідно до Порядку;
4. Платіжний документ (платіжне доручення, квитанція) з відміткою банку, відділення поштового зв'язку або коду проведеної операції про внесення коштів за надання відповідної платної послуги.

Порядок передбачає спрощений порядок отримання повноважень (реєстрації) та дозволу на імпорт від ДСЕК (див. пункт 8 Порядку). Включення до Реєстру учасників відбору та виконавців державних контрактів (договорів) здійснюється на підставі декларації, поданої в порядку, встановленому Законом України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг», з урахуванням положень постанови КМУ № 233 від 17.03.2021 року.

Декларація подається Мінстратегпрому в електронній формі з накладенням кваліфікованого ЕП. Програмні засоби реєстру забезпечують автоматизовану в режимі реального часу перевірку зазначених у декларації відомостей та у разі повної відповідності відомостей здійснюється автоматичне внесення відомостей про суб'єкта господарювання до реєстру.

До запровадження зазначеної вище автоматизованої перевірки, Мінстратегпром перевіряє та вносить суб'єкта господарювання до системи впродовж 10 робочих днів з дня подачі декларації.

Для провадження діяльності з виробництва боєприпасів та бойових частин виробник повинен мати у власності або користуванні (оренді) об'єкти (будівлі, споруди, приміщення) для розміщення виробничих потужностей і облаштування складів (місць) зберігання ВМ, які відповідають встановленим вимогам.

Видача суб'єктам господарювання свідоцтва на зберігання (експлуатацію місць зберігання) вибухових матеріалів військового призначення (боєприпасів та бойових частин) здійснюється Держпраці впродовж 5 робочих днів з дня огляду місць зберігання ВМ.

Отримання права на виробництво, придбання та імпорт ВМ відповідно до спрощеного порядку, визначеного експериментальним проектом

Етап

Внесення відомостей до електронного реєстру учасників відбору та виконавців державних контрактів (договорів) та набуття статусу виробника, а також права на виробництво, постачання боєприпасів, бойових частин та ВМ

Отримання свідоцтва на зберігання (експлуатацію місць зберігання) вибухових матеріалів військового призначення (боєприпасів та бойових частин), виданого Держпраці

Отримання дозволу на придбання ВМ промислового призначення (для провадження діяльності із купівлі ВМ)

Отримання дозволу на право здійснення міжнародної передачі товарів (імпорту):

1. Проведення попередньої експертизи в галузі державного експортного контролю та отримання посвідчення про реєстрацію як суб'єктів здійснення міжнародних передач таких товарів разом з відповідними роз'ясненнями про особливості здійснення їх передач
2. Отримання разового дозволу на право імпорту товарів, необхідних для виробництва боєприпасів та бойових частин

Документ дозвільного чи ін. характеру

Наказ Міністерства стратегічного промислу про внесення суб'єкта господарювання до реєстру

Свідоцтво на зберігання (експлуатацію місць зберігання) вибухових матеріалів військового призначення (боєприпасів та бойових частин), видане територіальним органом Держпраці

Дозвіл на придбання вибухових матеріалів

1. Посвідчення про реєстрацію як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів
2. Разовий дозвіл на право імпорту товарів, необхідних для виробництва боєприпасів та бойових частин

Документи, що подаються для отримання документу дозвільного чи ін. характеру

Декларація про початок виробництва боеприпасів (п. 10 Порядку реалізації експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боеприпасів)

Заява відповідно до форми, визначеної в Додатку 1 до Порядку реалізації експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боеприпасів

Документи відповідно до абз.3 п. 7 Порядку реалізації експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боеприпасів

1. Заява (абз. 3 п. 13 Положення про порядок проведення експертизи в галузі державного експортного контролю)
2. Документи, зазначені в абз.2 п.22 Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення

Норма законодавства

Постанова Кабінету Міністрів України «Про реалізацію експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боеприпасів» від 21.07.2023 №763

Постанова Кабінету Міністрів України від 17.03.2021 р. № 233 «Про затвердження Порядку створення, функціонування та ведення електронного реєстру учасників відбору та виконавців державних контрактів (договорів), внесення до нього суб'єктів господарювання»

Постанова Кабінету Міністрів України «Про реалізацію експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боеприпасів» від 21.07.2023 №763

Інструкція про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та патронів до них, а також боеприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів, затвердженою наказом МВС від 21 серпня 1998 р. № 622

Постанова Кабінету Міністрів України «Про реалізацію експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боеприпасів» від 21.07.2023 №763

Закон України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання»
Постанова Кабінету Міністрів України «Про реалізацію експериментального проекту щодо виробництва, закупівлі та постачання боеприпасів» від 21.07.2023 №763

Порядок здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20.11.2003 р. № 1807
Положення про порядок проведення експертизи в галузі державного експортного контролю, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 15.07.1997 р. № 767

Photo Credits

У «Путівнику зброяра» використані фотографії членів Технологічних Сил України, а саме: Ukrspecsystems, FRDM, Roboneers, Skyeton і DeViro.

 Технологічні
Сили України

techforce.in.ua